

IN MEMORIAM

Dr. Hubert Pettan

(1912 — 1989)

Nije tome davno što su u razmaku od pet godina stranice "Svete Cecilije" u dva navrata (1982. i 1987.) bile posvećene životu i djelatnosti hrvatskoga skladatelja, glazbenoga pedagoga i muzikologa dr. Huberta Pettana.

Dr. Hubert Pettan

Time su bile označene dvije njegove obljetnice: 70. i 75. godina života. Neumitna smrt nije dopustila da taj vrijedni glazbeni pregalac zaokruži i osmo životno desetljeće. 20. studenoga 1989. za sve njegove prijatelje i poštovaloce bolno je odjeknula vijest da nas je zauvijek napustio.

Svojim zanimljivim člancima iz hrvatske glazbene prošlosti često se javljao u "Svetoj Ceciliji". Najveći njegov doprinos s toga područja čini rasvjetljavanje djelatnosti Ivana Zajca i razvoja hrvatske opere u njegovo doba. A što se tiče Pettanova skladateljskog rada, organizatori našega glazbenog života ostaju mu dužni: trebalo bi javnost bolje upoznati s njegovim stvaralaštvom.

Neka mu je slava!

Nikša NJIRIĆ

SJEĆANJE NA KANTORA MARKA STANTIĆA

II. vatikanski sabor u Liturgijskoj konstituciji, u t. 112. kaže: "Glazbena je baština opće Crkve blago neprocjenjive vrijednosti ...", a t. 113. "Liturgijski čin poprima plemenitiji oblik kad se služba Božja obavlja s pjevanjem ..."

Prenositelji crkvene glazbene baštine, a zatim najodgovorniji za pjevanje u liturgijskim činima jesu kantori, odnosno orguljaši. Danas su veoma široke mogućnosti za prijenos glazbene baštine. Do nedavne prošlosti, kantori su bili dosta prepušteni da se sami snađu u toj vrsti apostolata, pogotovo u manjim mjestima i u višejezičnim župama. Jedan od značajnih kantora subotičke biskupije bio je *Marko Stantić*, koji je pripadao među prijekoncilске kantore, ali on je cijelim svojim životom i radom oko liturgijske glazbe ostvario sabsorske ideje.

Marko Stantić

Marko Stantić je bio rođeni Subotičanin /1908/. Kantorsku je službu počeo još kao srdjenoškolic. Prvo mu je samostalno mjesto bilo u Žedniku, nedaleko Subotice. Kao voditelj kantorskih funkcija u Žedniku položio je sve propisane kantorske ispite prema tadašnjem *Pravilniku subotičke biskupije* i stekao je naslov "regens chori". Iz Žednika prelazi za kantora u Suboticu u crkvu sv. Roka, a 1956. prelazi za orguljaša i kantora katedralne crkve sv. Terezije. Godine 1963. odlazi u mirovinu ali se crkvenoga pjevanja nije odrekao, pa najprije pomaže u subotičkoj crkvi Isusa Radnika, a zatim na Paliću u crkvi Kraljice svijeta. Kada je sjemenište Paulinum otvoreno g. 1962. kantor Stantić pomaže i sjemeništu, držeći vježbe iz pjevanja.

Kantor Stantić glazbu je najviše privatno učio uz vodstvo tadašnjih subotičkih glazbenika ali je dosegao zavidnu visinu. Bio je veliki ljubitelj J. S. Bacha i rado je vježbao čak i u odmakloj dobi. Kao čovjek bio je vrlo susretljiv i uvijek raspoložen. Izvrsno je vladao jezicima biskupije /hrvatski, mađarski/ i revno je obavljao svoje dužnosti, koje u dvojezičnoj katedralnoj župi nisu bile baš lagane. Za svoj svakdašnji rad crpio je snagu iz sakramenata koje je svakodnevno primao.

Umro je iscrpljen radom u 80-oj godini života. Ukop je vodio biskup Matija Zvekanović u prisutnosti mnogih svećenika, redovnica, pjevača i pjevačica koji su mu na takav način odali dužno poštovanje.

Josip MIOČ